

[Henry L. W. Jensen.]

myndigelse, der ligger i loven, til udvalg, underudvalg, sekretærer og undersekretærer for ikke at tale om hovedorganisationernes store indflydelse, og hver for sig trækker de til sig, hvor det er muligt under de givne forhold.

Det kan måske også være, at den højtærede handelsminister har den bagtanke, at man ad denne vej, ved at indfiltrere erhvervslivet i den grad, som man har gjort det, får oppositionen imod loven mere eller mindre kvalt, fordi alle interesser mere eller mindre impliceres i loven. Alt dette som følge af manglende offentlighed i administrationen på en sådan måde og efter sådanne retningslinier, at man blev fuldstændig klar over, hvorledes man kunne producere, købe og sælge, og efter hvilke bestemmelser afgørelserne blev truffet.

Når man ser på det bilag på 128 sider, der forrige gang forelå fra det nedsatte udvalg i det andet høje ting, får man et indtryk af, hvor kompliceret hele maskineriet under denne lov efterhånden er blevet, og det er med beklagelse, jeg må bemærke, at vi ikke i dette ting har haft lejlighed til at gennemgå det nye materiale, der foreligger til bedømmelse af loven.

Når man tænker på de virkninger, loven i mange tilfælde har: fordyrelse af varerne, tilfældige afgørelser truffet af den højtærede handelsminister selv, af udvalg, af underudvalg, af sekretærer, af kontorer, af retningsgivende udvalg, af firemandsudvalg, i det hele taget på hele den infiltration, som jeg engang har nævnt, så giver det en ikke megen tro på, at den nye lov vil blive bedre administreret end den gamle. I en halv menneskealder har denne form for lovgivning nu eksisteret, og mange af de mennesker, der arbejder med loven, og en stor del af den kreds af nationaløkonomer, som handelsministeren omgiver sig med, har aldrig kendt friere forhold, men kun det planøkonomiske halvmørke; og når man ser, hvorledes embedsmændene fastholder systemet, og hvorledes den højtærede handelsminister selv er specialist på dette område, så giver det mig endnu en gang grund til at fastslå, at jeg ikke har tillid til, at det foreliggende forslag vil medføre nogen forbedring og videreførelse af den afvikling, som forudsætningen var.

Som det fremgår af de udtalelser, jeg er fremkommet med, finder jeg det ikke nødvendigt at gøre opmærksom på, at jeg ser mig nødsaget til at anbefale mine partifæller ikke at stemme for det forelig-

gende lovforslag, der i folketinget er påført en kommission, som får en overbygning af administrationens embedsmænd med Arbejdernes Erhvervsråd som støttepille, idet jeg deler den opfattelse, som er almindelig i offentligheden, at man kun trækker tiden ud. Der er ingen fremtid for landet i den politik, regeringen anlægger. Men den har et bestemt sigte: den tilstræber at gøre så mange som muligt bange for friheden og for frihedens risiko. For mig at se er dette den største fare ved regeringens planøkonomiske politik, og derfor beklager jeg dybt, at partier, som i deres væsen er liberalt indstillet, har kunnet gå med til at give regeringen en forhalingskommission. Det er i socialdemokratisk interesse, at man længst muligt hindrer erhvervene i at arbejde frit. Man søger at vænne befolkningen til ufrihedens kår.

Det er ufarligt at lade restriktioner administrere af folk, som ikke kan lide dem, men det er farligt at give bemyndigelse til dem, der knytter deres politiske idealer og eksistens til statsindgreb.

Jeg skal slutte med endnu en gang at henstille, at der ikke stemmes for dette lovforslag.

Halfdan Hendriksen: Den 19. oktober i år fremsatte den højtærede handelsminister i det andet høje ting et overmåde enkelt og tilsyneladende let overskueligt forslag, forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. Forslaget gik simpelthen i al sin jævnhed ud på at forlænge den gældende lov uforandret indtil udgangen af 1949. Man tør nok sige, at dette forslag gennem 2 måneders udvalgsbehandling i det andet høje ting er undergået betydelige ændringer. Det fremtræder nu i en helt ny skikkelse, som mit parti kan give sin tilslutning. Om det så er titlen, er den jo ændret.

Når mit parti sammen med socialdemokratiet og det radikale venstre har kunnet slutte op om forslaget, således som det foreligger, er grunden den, at en lov på det heromhandlede område vedvarende er nødvendig, hvilket iøvrigt erkendes fra alle ansvarlige sider. Vi har ikke ønsket, da lovforslaget blev fremsat, at forholde os passive, men vi har gennem forhandlinger søgt at opnå de forbedringer i det oprindelig fremsatte lovforslag, som vi mente var tiltrængt, og som vi måtte kræve for at kunne give forslaget vore stemmer.

Med særlig tilfredshed hilser jeg den til-